

กฎกระทรวง
การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ
พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๒๐/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑^๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้

“ลูกค้ำ” หมายความว่า บุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายซึ่งมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) หรือ (๙)

“ผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว”^๒ หมายความว่า บุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) หรือ (๙) โดยไม่เคยจัดให้มีการแสดงตนและดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายนั้นมาก่อน

“บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย” หมายความว่า การตกลงให้บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ครอบครอง ใช้ จำหน่าย หรือ บริหารจัดการทรัพย์สินไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ เพื่อประโยชน์ของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง

“ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง” หมายความว่า บุคคลธรรมดาผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงหรือมีอำนาจควบคุมความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้ำกับสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) หรือ (๙) หรือบุคคลที่ลูกค้ำทำธุรกรรมแทน รวมถึงบุคคลผู้ใช้อำนาจควบคุมนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

“ข้อมูลสาธารณะ” หมายความว่า ข้อมูลเรื่องหนึ่งเรื่องใดซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเสมอภาค หรือข้อมูลเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่สามารถแสวงหาได้จากแหล่งข้อมูลที่มีการเผยแพร่เป็นการทั่วไป และผู้เข้าถึงหรือผู้แสวงหาข้อมูลนั้น อาจต้องจ่ายหรือไม่ต้องจ่ายค่าตอบแทนเพื่อการได้รับข้อมูลดังกล่าว รวมถึงข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐจัดทำขึ้นเพื่อให้ประชาชน หรือกลุ่มธุรกิจกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด สามารถเข้าถึงได้เพื่อตรวจสอบหรือทราบถึงข้อมูลต่าง ๆ

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐/ตอนที่ ๖๓ ก/หน้า ๒๓/๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖

^๒ ข้อ ๓ นิยามคำว่า “ผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว” เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

“บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งสำคัญหรือเคยดำรงตำแหน่งดังกล่าวในหรือต่างประเทศ เช่น ประมุขแห่งรัฐหรือรัฐบาล รัฐมนตรีหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐบาล ฝ่ายตุลาการ องค์กรตามรัฐธรรมนูญ อัยการ หรือทหาร ผู้บริหารระดับสูงของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นที่รัฐเป็นเจ้าของ หรือผู้มีบทบาทสำคัญในพรรคการเมือง รวมทั้งสมาชิกในครอบครัวหรือผู้ร่วมงานใกล้ชิด และบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งสำคัญหรือเคยดำรงตำแหน่งดังกล่าวในองค์การระหว่างประเทศ เช่น กรรมการบริหาร รองกรรมการบริหาร และสมาชิกของ คณะกรรมการบริหาร หรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งเท่าเทียมกับระดับดังกล่าว ทั้งนี้ ตามที่เลขาธิการกำหนด

หมวด ๑ บททั่วไป

ข้อ ๔ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดและดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการที่เป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ทั้งนี้ นโยบายและระเบียบวิธีการดังกล่าวต้องได้รับการทบทวนเป็นระยะและปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ

นโยบายและระเบียบวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงมาตรการประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอันอาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์และวิธีดำเนินการธุรกิจใหม่ รวมถึงกลไกใหม่ในการให้บริการ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่หรือที่กำลังพัฒนาสำหรับทั้งผลิตภัณฑ์ใหม่และที่มีอยู่แล้ว

การดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๕ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการประเมินความเสี่ยงตามข้อ ๔ วรรคสอง และกำหนดมาตรการที่เหมาะสมสำหรับการบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่อาจเกิดขึ้น ก่อนการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ บริการใหม่หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่

มาตรการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๖ ห้ามสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมกับลูกค้าที่ปกปิดชื่อจริงหรือใช้ชื่อแฝง

ข้อ ๗ ห้ามสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) รวมทั้งกรรมการ พนักงาน ลูกจ้าง ตัวแทนและสำนักงานผู้ดำเนินการแทน เปิดเผยข้อเท็จจริงหรือกระทำด้วยประการใดๆ อันอาจมีผลทำให้ลูกค้าทราบ เกี่ยวกับการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย หรือรายงานข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวข้องของลูกค้าไปยังสำนักงาน

ข้อ ๘ ในกรณีที่สงสัยว่าธุรกรรมใดอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) จะต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษในการใช้กระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า หากมีเหตุให้เชื่อได้ว่าการใช้กระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าจะเป็นการทำให้ลูกค้าหรือผู้ที่จะมาเป็นลูกค้าทราบถึงการดำเนินการดังกล่าว สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจไม่ดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าว และรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานต่อไป

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพ ตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องจัดให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้าใจถึงการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เมื่อต้องปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

ข้อ ๙ ในการสร้างหรือดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า ถ้าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) สงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๓) ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องในการสร้างหรือดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมไว้หรือไม่ ก็ตาม และรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานต่อไป

หมวด ๒

การบริหารความเสี่ยง

ด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑๐ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ตรวจสอบธุรกรรมที่ลูกค้าได้ทำขึ้น เพื่อบริหารความเสี่ยงสำหรับธุรกรรมที่สงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และให้รายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานภายหลังจากที่ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว

ข้อ ๑๑ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการในข้อ ๔ กับลูกค้าทุกราย ตั้งแต่สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจจนยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าแต่ละราย

ข้อ ๑๒ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) กำหนดระดับความเข้มข้นในการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับลูกค้าทุกรายให้สอดคล้องกับความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของลูกค้า โดยในรายที่มีความเสี่ยงสูง ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับที่เข้มข้นที่สุด และในรายที่มีความเสี่ยงต่ำ อาจพิจารณาลดความเข้มข้นในการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าลงได้ โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายและระเบียบวิธีการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ข้อ ๑๓ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลต่าง ๆ ของลูกค้าที่ใช้ในการแสดงตน การระบุตัวตน และที่นำมาพิจารณาในการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายให้เป็นข้อมูลปัจจุบันและดำเนินการอย่างสม่ำเสมอจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

ส่วนที่ ๒
การบริหารความเสี่ยงและการตรวจสอบ
เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับลูกค้าความเสี่ยงสูง

ข้อ ๑๔ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ที่ต้องดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามข้อ ๔ และข้อ ๕ จะต้องคำนึงถึงความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอันหมายถึงความรวมถึงปัจจัยความเสี่ยง ดังต่อไปนี้

(๑) ปัจจัยความเสี่ยงอันเกิดจากลูกค้า ได้แก่

(ก) กรณีที่ข้อมูลหรือผลการตรวจสอบการระบุตัวตนของลูกค้าหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าระบุว่า ลูกค้าหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ามีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

๑) โครงสร้างการถือหุ้นมีความผิดปกติหรือมีความซับซ้อนเกินกว่าการดำเนินธุรกิจตามปกติ

๒) ตรงกับข้อมูลที่สำนักงานแจ้งว่าเป็นรายชื่อที่ต้องกำหนดให้เป็นลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงซึ่งควรได้รับการเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด

๓) ประกอบอาชีพที่มีความเสี่ยงสูงตามที่เลขาธิการกำหนด

๔) เป็นบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง หรือ

๕) ถูกพิจารณาโดยนัยอื่นว่ามีความเสี่ยงสูงไม่ว่าทางด้านการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(ข) กรณีที่ตรวจสอบพบว่า ความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมของลูกค้าดำเนินไปอย่างผิดปกติ

(๒) ปัจจัยความเสี่ยงอันเกิดจากพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงในการฟอกเงิน ได้แก่ กรณีที่ลูกค้ามีถิ่นที่อยู่ไม่ชั่วคราวหรือถาวร มีการประกอบอาชีพ มีแหล่งที่มาของรายได้ หรือทำธุรกรรมในพื้นที่เชิงภูมิศาสตร์หรือประเทศซึ่งเลขาธิการกำหนดว่าเป็นพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูงด้านการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) นำปัจจัยความเสี่ยงตาม (๑) และ (๒) มาพิจารณาบริหารความเสี่ยงของลูกค้าอย่างเคร่งครัด และในกรณีที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ได้ประเมินถึงปัจจัยความเสี่ยงข้างต้นกับข้อมูลอื่นๆ ของลูกค้าแล้วพบว่าปัจจัยตาม (๑) หรือ (๒) ยังคงเป็นปัจจัยสำคัญ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดให้ลูกค้าดังกล่าวเป็นลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณาปัจจัยอื่นๆ เช่น ช่องทางการให้บริการ ประเภทของธุรกรรม ประเภทของผลิตภัณฑ์ทางการเงิน ข้อมูลรายชื่อที่มีความเสี่ยงจากแหล่งข้อมูลอื่น เป็นปัจจัยในการกำหนดความเสี่ยงสูงร่วมด้วยก็ได้

ข้อ ๑๕ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับที่เข้มข้นที่สุดสำหรับลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง โดยอย่างน้อยต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดขั้นตอนที่เพิ่มขึ้น หรือ การขอหรือหาข้อมูลเพิ่มเติมจากลูกค้า เกี่ยวกับข้อมูลหรือหลักฐานในการประกอบกิจการของลูกค้า ข้อมูลแหล่งที่มาของเงินหรือรายได้ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือในการทำธุรกรรม การกำหนดขั้นตอนให้มีการอ้างอิงถึงความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินที่มีความน่าเชื่อถือด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๒) กำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้อนุมัติการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง และอนุมัติผลการตรวจทานข้อมูลตามกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ในกรณีที่ลูกค้ามีความเสี่ยงสูงจนอาจเป็นเหตุให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องปฏิเสธการสร้างสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือไม่ทำธุรกรรมหรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าดังกล่าวและรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

(๓) กำหนดกระบวนการตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวทางการเงินของลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงอย่างเข้มข้นที่สุด โดยอาจพิจารณาเพิ่มความถี่ ขั้นตอน หรือลักษณะในการติดตามความสัมพันธ์ทางธุรกิจและความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรม และเพิ่มความถี่ในการตรวจสอบและตรวจทานข้อมูลการระบุตัวตนและการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าและให้ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ

ส่วนที่ ๓

การบริหารความเสี่ยงและการตรวจสอบ

เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับลูกค้าความเสี่ยงต่ำ

ข้อ ๑๖ ภายใต้บังคับข้อ ๑๔ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจลดระดับความเข้มข้นในการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าลงได้ สำหรับลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำ โดยอาจดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ลดระดับความเข้มข้นในการขอข้อมูลการระบุตัวตน โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมจากประเภทของลูกค้า ประเภทของธุรกรรมหรือผลิตภัณฑ์ทางการเงิน มูลค่าของธุรกรรม และความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

(๒) ลดระดับความเข้มข้นในการตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้า

(๓) ลดระดับความเข้มข้นในการตรวจทานข้อมูลปัจจุบันของลูกค้า

ปัจจัยหรือลักษณะในการพิจารณาลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำ มีส่วนร่วมในการกระทำหรือมีการทำธุรกรรมหรือมีการดำเนินการใด ๆ ที่อาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องปรับปรุงความเสี่ยงของลูกค้าดังกล่าวให้เป็นลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงและดำเนินการมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับที่เข้มข้นที่สุดตามข้อ ๑๕ ทั้งนี้

หมวด ๓
การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

ส่วนที่ ๑
การดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าทั่วไป

ข้อ ๑๘ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๔) ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เมื่อ

(๑) เริ่มมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

(๒)^๓ มีการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว

(ก) ไม่ว่าครั้งเดียวหรือหลายครั้งที่มีร่องรอยความต่อเนื่องรวมกันมีมูลค่าตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไป หรือ

(ข) ที่เป็นการโอนเงินหรือการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์หรือให้บริการเงินอิเล็กทรอนิกส์ในแต่ละครั้งมีมูลค่าตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไป

(๓) มีข้อสงสัยว่าจะเป็นการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๔) มีข้อสงสัยเกี่ยวกับข้อมูลการระบุตัวตนของลูกค้าหรือระบุตัวผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงตามข้อ ๑๔ (๑) และ (๒)

ข้อ ๑๙ การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๔) ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ระบุตัวตนของลูกค้า และพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าโดยใช้เอกสาร ข้อมูล หรือข่าวสารจากแหล่งข้อมูลสาธารณะที่น่าเชื่อถือนอกเหนือจากการขอข้อมูลจากลูกค้าก็ได้

(๒) ระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง และใช้มาตรการที่เหมาะสมในการพิสูจน์ทราบผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง

(๓) ตรวจสอบข้อมูลของลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ากับข้อมูลรายชื่อบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กร ซึ่งมีมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนดให้เป็นผู้ที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายหรือเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๔) ขอข้อมูลจากลูกค้าเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ตามเจตจำนงในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

(๕) ตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมและข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจและการทำธุรกรรมตลอดช่วงเวลาที่ความสัมพันธ์ทางธุรกิจยังดำเนินอยู่ ว่ายังคงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมที่ลูกค้าแจ้งไว้ รวมถึงข้อมูลทางเศรษฐกิจของลูกค้า ระดับความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงิน

---

^๓ มาตรา ๑๘ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

แก่การก่อการร้ายของลูกค้ำที่ได้ประเมินไว้และข้อมูล อื่น ๆ ของลูกค้ำที่มีอยู่ และต้องดำเนินการตรวจสอบ เพื่อให้ข้อมูลของลูกค้ำโดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่มาของรายได้เป็นข้อมูลที่เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำตามวรรคหนึ่ง ให้สอดคล้องกับผลการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายสำหรับลูกค้ำแต่ละรายตามข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้แล้วเสร็จก่อนหรือระหว่างการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้ำ เว้นแต่ มีความจำเป็นเพื่อให้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจตามปกติ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) ในโอกาสแรกที่สามารถทำได้ภายหลังจากที่มีการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้ำ ทั้งนี้ การดำเนินการในภายหลังการสร้างความสัมพันธ์ดังกล่าวต้องอยู่ภายใต้การบริหาร ความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่มีประสิทธิภาพ และไม่กระทบกระเทือนถึงการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

การระบุตัวตนของลูกค้ำและระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมในนามของลูกค้ำ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ตรวจสอบเพื่อทราบว่าลูกค้ำได้มีการมอบอำนาจให้สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมในนามของลูกค้ำจริง และต้องดำเนินการตรวจสอบบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจดังกล่าวตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๓) ด้วย

ข้อ ๒๑ ภายใต้บังคับข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐ การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำที่เป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้ำ รวมทั้งทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะธุรกิจของลูกค้ำ ตลอดจนโครงสร้างการบริหารจัดการหรือการเป็นเจ้าของและอำนาจในการควบคุมนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายนั้นด้วย

ข้อ ๒๒ ในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำที่เป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายตามข้อ ๒๑ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการเกี่ยวกับการระบุตัวตนของลูกค้ำและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง ดังนี้

(๑) ระบุตัวตนของลูกค้ำและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้ำ โดยใช้ข้อมูลและหลักฐาน ดังนี้

(ก) ชื่อและประเภทตามกฎหมาย ตลอดจนข้อมูลที่สามารถพิสูจน์ได้ถึงสถานะทางกฎหมายและการมีอยู่จริงของนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

(ข) ข้อมูลเกี่ยวกับอำนาจในการควบคุม กำกับดูแล และผูกพันนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย รวมทั้งให้ระบุบุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งมีตำแหน่งบริหารระดับสูง ทั้งนี้ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการตรวจสอบบุคคลดังกล่าวตามข้อ ๑๙ (๓) ด้วย

(ค) สถานที่ตั้งตามที่จดทะเบียนและสถานที่ตั้งสำนักงานใหญ่

(๒) ระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง และใช้มาตรการที่เหมาะสมในการพิสูจน์ทราบผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง โดยใช้ข้อมูล ดังนี้

(ก) สำหรับลูกค้ำที่เป็นนิติบุคคล ได้แก่

๑) ระบุบุคคลธรรมดาผู้ใช้ อำนาจในการควบคุมนิติบุคคล โดยพิจารณาจากการได้รับผลประโยชน์หรือการถือสิทธิเป็นเจ้าของ

๒) ในกรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับบุคคลธรรมดาผู้ใช้อำนาจในการควบคุมนิติบุคคลตาม ๑) หรือในกรณีที่ไม่มีพบบุคคลธรรมดาตาม ๑) ให้ระบุบุคคลธรรมดาผู้ใช้อำนาจในการควบคุมนิติบุคคล โดยวิธีการอื่น ในกรณีที่มี

๓) ในกรณีที่ไม่สามารถระบุบุคคลธรรมดาตาม ๑) หรือ ๒) ได้ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องใช้มาตรการที่เหมาะสมในการพิสูจน์ทราบบุคคลธรรมดาที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูงของนิติบุคคลนั้น

(ข) สำหรับลูกค้าที่เป็นบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ได้แก่

๑) ในกรณีที่เป็นทรัสต์ ให้ระบุผู้ก่อตั้ง กรรมการทรัสต์ ผู้คุ้มครอง (ในกรณีที่มี) ผู้รับผลประโยชน์ และบุคคลธรรมดาผู้ใช้อำนาจในการควบคุมทรัสต์ซึ่งรวมถึงบุคคลที่อยู่ในสายการควบคุมหรือการเป็นเจ้าของด้วย

๒) ในกรณีที่เป็นทรัสต์ตามกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน ให้ระบุ ชื่อผู้ก่อตั้งทรัสต์และทรัสต์ ผู้รับประโยชน์ วัตถุประสงค์ของทรัสต์ ทรัพย์สินที่จะให้เป็นกองทรัสต์

๓) ในกรณีที่เป็นบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายประเภทอื่น ให้ระบุตัวตนของบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งที่เท่าเทียมหรือคล้ายกัน

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามข้อ ๑๙ ได้ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ไม่ทำธุรกรรม หรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าดังกล่าวและพิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ข้อ ๒๔ การสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจในครั้งต่อไป สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจใช้ข้อมูลการตรวจสอบตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๔) ที่ได้จัดทำไว้แล้วสำหรับลูกค้ารายเดียวกันได้ เว้นแต่จะมีความสงสัยในความถูกต้องของข้อมูลดังกล่าว

ข้อ ๒๕ ให้เลขอาธิการกำหนดแนวทางปฏิบัติสำหรับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ในการเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒๖ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับลูกค้าทุกราย ทั้งลูกค้าใหม่และลูกค้าปัจจุบัน

ในกรณีลูกค้าปัจจุบัน ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ลูกค้าที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนและเพียงพอ ให้ติดตามและตรวจสอบข้อมูลให้ครบถ้วน และให้บริหารความเสี่ยงและดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเมื่อมีข้อมูลที่ครบถ้วนและเพียงพอแล้ว

(๒) ลูกค้าที่ไม่มีความเคลื่อนไหวในการเดินบัญชีหรือไม่มีการทำธุรกรรมมาเป็นเวลานาน หรือเป็นลูกค้าซึ่งเป็นลูกหนี้ที่ไม่ชำระหนี้ และไม่สามารถติดตามข้อมูลได้ ให้กำหนดมาตรการให้ลูกค้าต้องติดต่อกับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ในการทำธุรกรรมครั้งต่อไป ทั้งนี้ เพื่อจะได้ขอข้อมูลจากลูกค้าได้ในโอกาสแรกและดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามข้อมูลดังกล่าวต่อไป

(๓) ลูกค้าที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนและเพียงพอและไม่สามารถติดตามข้อมูลให้ครบถ้วนและเพียงพอได้ ให้พิจารณายุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าดังกล่าว

ทั้งนี้ การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำตามวรรคสองให้เป็นไปตามแนวทางที่
เลขาธิการกำหนด

ส่วนที่ ๒ ผู้รับประโยชน์จากกรรมธรรม์ประกันภัย

ข้อ ๒๗ การสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประกันชีวิต
หรือการประกันภัยอย่างอื่นที่มีการลงทุนรวมอยู่ด้วย นอกจากต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริง
เกี่ยวกับลูกค้ำตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๓) แล้ว ให้สถาบันการเงินระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีผู้รับประโยชน์จากกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลหรือ
บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ให้ระบุชื่อของบุคคลดังกล่าวไว้

(๒) กรณีผู้รับประโยชน์จากกรรมธรรม์ประกันภัยได้รับการกำหนดโดยลักษณะพิเศษ
หรือโดยสถานะหรือโดยทางอื่น ให้ระบุข้อมูลที่เกี่ยวกับผู้รับประโยชน์อย่างเพียงพอที่จะสามารถระบุ
ผู้รับประโยชน์ได้ในเวลาที่จะต้องจ่ายเงินหรือผลประโยชน์อื่นตามกรรมธรรม์ประกันภัย

ข้อ ๒๘ ให้สถาบันการเงินดำเนินการพิสูจน์ทราบข้อมูลการแสดงตนของผู้รับประโยชน์
ตามข้อ ๒๗ (๑) และ (๒) ในเวลาที่จะต้องจ่ายเงินหรือผลประโยชน์อื่นตามกรรมธรรม์ประกันภัย

ข้อ ๒๙ ให้สถาบันการเงินกำหนดให้การพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับประโยชน์จากกรรมธรรม์
ประกันภัยเป็นปัจจัยหนึ่งในการบริหารความเสี่ยงของลูกค้ำ

กรณีพบว่าผู้รับประโยชน์จากกรรมธรรม์ประกันภัยตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคลหรือเป็น
บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่
การก่อการร้าย ให้สถาบันการเงินดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำอย่างเข้มข้น
รวมถึงดำเนินการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงและตรวจสอบเพื่อยืนยันผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง
ของนิติบุคคลหรือเป็นบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายดังกล่าว ในเวลาที่จะต้องจ่ายเงินหรือผลประโยชน์
อื่นตามกรรมธรรม์ประกันภัย

กรณีพบว่า ผู้รับประโยชน์จากกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง
หรือในกรณีที่มีการกำหนดโดยลักษณะพิเศษหรือโดยทางอื่น ให้บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองเป็น
ผู้รับประโยชน์จากกรรมธรรม์ประกันภัย สถาบันการเงินต้องดำเนินการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์
ของผู้ถือกรรมธรรม์ประกันภัยกับผู้รับประโยชน์ซึ่งเป็นบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองนั้นอย่างเคร่งครัด ก่อน
แจ้งให้ผู้บริหารระดับสูงทราบ และอนุมัติการจ่ายตามกรรมธรรม์ประกันภัย ทั้งนี้ หากพบข้อสงสัยที่เกี่ยวกับการ
ฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ให้พิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย
ต่อสำนักงาน

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามข้อ ๒๗ ข้อ ๒๘ และข้อ ๒๙ ได้ ให้สถาบัน
การเงินปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ไม่ทำธุรกรรม หรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้ำและ
พิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ข้อ ๓๑ สถาบันการเงินอาจกำหนดให้ลูกค้ำที่ทำธุรกรรมดังต่อไปนี้ เป็นลูกค้ำที่มี
ความเสี่ยงต่ำ

(๑) กรรมธรรม์ประกันชีวิตที่มีการชำระเบี้ยประกันไม่เกินห้าหมื่นบาท ในแต่ละปีหรือ
กรรมธรรม์ประกันชีวิตที่มีการชำระเบี้ยประกันครั้งเดียว ในจำนวนไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือ

(๒) กรมธรรม์ประกันชีวิตที่ลูกค้าหรือผู้รับผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยมีสิทธิได้รับคืนเงินหรือผลประโยชน์อื่นตามกรมธรรม์ประกันภัย เมื่อเสียชีวิต พิการ หรือทุพพลภาพสิ้นเชิงถาวร เท่านั้นและไม่มีภาระสะสมเงินหรือให้ปันผลหรือดอกเบี้ยควบคู่กับการประกันชีวิตนั้น

สถาบันการเงินอาจพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๑๖ สำหรับลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณีก็ได้

ส่วนที่ ๓

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว

ข้อ ๓๒^๔ ในกรณีที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) มีการทำธุรกรรมกับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ดังต่อไปนี้

(๑) ระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวและผู้รับประโยชน์ที่แท้จริงของผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว โดยนำข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๓) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) ตรวจสอบกรณีที่มีการมอบอำนาจให้ทำธุรกรรมในนามของผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว โดยนำข้อ ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๓) ตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวที่เป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย โดยนำข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๔) ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำธุรกรรมเพื่อพิจารณาถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรมดังกล่าว

ในกรณีที่ไม่สามารถตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ได้ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องไม่ทำธุรกรรมกับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวดังกล่าว และพิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ข้อ ๓๒/๑^๕ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายสำหรับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวที่มีความเสี่ยงสูง โดยต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวดังกล่าวในระดับที่เข้มข้นที่สุด

ข้อ ๓๒/๒^๖ การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวในระดับที่เข้มข้นที่สุดสำหรับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวที่มีความเสี่ยงสูงตามข้อ ๓๒/๑ อย่างน้อยต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดขั้นตอนที่เพิ่มขึ้นหรือการขอหรือหาข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวเกี่ยวกับข้อมูลหรือหลักฐานในการประกอบกิจการของผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ข้อมูลแหล่งที่มาของ

^๔ ข้อ ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๕ ข้อ ๓๒/๑ เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๖ ข้อ ๓๒/๒ เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

เงินหรือรายได้ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรม และอาจพิจารณากำหนดขั้นตอนให้มีการอ้างอิงความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินที่มีความน่าเชื่อถือด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินด้วยก็ได้

(๒) ในกรณีที่ผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวมีความเสี่ยงสูงจนอาจเป็นเหตุให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องไม่ทำธุรกรรมกับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวดังกล่าวและรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

(๓) กำหนดกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำธุรกรรมที่เข้มข้น โดยอาจพิจารณาถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรม มูลค่าในการทำธุรกรรม และความจำเป็นทางธุรกิจของผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวอย่างเข้มข้น

ข้อ ๓๒/๓^๗ ให้นำความในข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๘ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ มาใช้บังคับกับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวด้วยโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๔

การส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๓๓ กรณีที่มีการให้บริการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ข้ามประเทศสำหรับลูกค้าที่มีมูลค่าตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไป สถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่งโอนและสถาบันการเงิน ผู้รับคำสั่งโอนต้องจัดให้คำสั่งโอนมีข้อมูลลูกค้า ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อเต็มของลูกค้าผู้ส่งโอน

(๒) หมายเลขบัญชีของลูกค้าผู้ส่งโอน กรณีที่ลูกค้าส่งโอนจากบัญชีที่ตนมีอยู่กับสถาบันการเงิน ผู้ส่งคำสั่ง หรือ หมายเลขอ้างอิงต่าง ๆ ที่สามารถติดตามข้อมูลการทำธุรกรรมครั้งนั้น ๆ ได้ กรณีที่ลูกค้าผู้ส่งโอนไม่มีบัญชีกับสถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่ง

(๓) ที่อยู่ของลูกค้าผู้ส่งโอน หรือ หมายเลขประจำตัวประชาชนหรือหมายเลขประจำตัวบุคคลที่รัฐออกให้ หรือ วัน เดือน ปีและสถานที่เกิด

(๔) ชื่อเต็มของผู้รับเงิน

(๕) หมายเลขบัญชีของผู้รับเงินกรณีที่เป็นคำสั่งโอนเงินเข้าบัญชีที่ผู้รับเงินมีอยู่กับสถาบันการเงิน ผู้รับคำสั่ง หรือ หมายเลขอ้างอิงต่าง ๆ ที่สามารถติดตามข้อมูลการทำธุรกรรมในครั้งนั้น ๆ ได้ กรณีที่ผู้รับเงิน ไม่มีบัญชีกับสถาบันการเงินผู้รับคำสั่ง

ในกรณีที่มีการส่งคำสั่งโอนเงินเป็นคำสั่งรวมจากลูกค้าผู้ส่งโอนรายเดียวไปยังผู้รับเงินหลายราย สถาบันการเงินไม่ต้องส่งหรือรับข้อมูลตามวรรคหนึ่ง แต่ต้องมีข้อมูลหมายเลขบัญชีหรือหมายเลขอ้างอิงต่าง ๆ ที่สามารถติดตามข้อมูลการทำธุรกรรมในครั้งนั้น ๆ ของลูกค้าผู้ส่งคำสั่งโอนเงิน และในคำสั่งโอนเงินที่เป็นคำสั่งรวมดังกล่าวจะต้องมีข้อมูลต่าง ๆ ของผู้ส่งคำสั่งโอนและผู้รับเงินทั้งหมดรวมอยู่ในระบบคำสั่งร่วมนั้นด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถติดตามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการโอนเงินนั้นได้

^๗ ข้อ ๓๒/๓ เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๓๔ ให้สถาบันการเงินดำเนินการตรวจสอบเพื่อระบุตัวตนของลูกค้าก่อนส่งคำสั่งโอนเงินไปยังสถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอน

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่มีการให้บริการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ภายในประเทศสำหรับลูกค้าที่มีมูลค่าตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไป ให้สถาบันการเงิน ผู้ส่งคำสั่งโอนและสถาบันการเงิน ผู้รับคำสั่งโอน ดำเนินการส่งและรับข้อมูลของลูกค้าพร้อมคำสั่งโอนตามข้อ ๓๓ วรรคหนึ่ง เว้นแต่ สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งสามารถได้รับข้อมูลดังกล่าวโดยวิธีอื่น ก็ให้ส่งข้อมูลหมายเลขบัญชีของลูกค้าผู้ส่งโอนในกรณีที่ลูกค้าส่งโอนจากบัญชีที่ตนมีอยู่กับสถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่ง หรือให้ส่งข้อมูลหมายเลขอ้างอิงต่าง ๆ ที่สามารถติดตามข้อมูลการทำธุรกรรมในครั้งนั้น ๆ ได้ในกรณีที่ลูกค้าผู้ส่งโอนไม่มีบัญชีกับสถาบันการเงิน ผู้ส่งคำสั่ง

ในกรณีที่สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนร้องขอหรือได้รับคำสั่งจากสำนักงาน ให้สถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่งโอน จัดหาและส่งข้อมูลของลูกค้าที่ยังไม่ได้ส่งตามวรรคหนึ่งแก่สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนหรือสำนักงาน แล้วแต่กรณี ภายในสามวันทำการ

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่สถาบันการเงินเป็นตัวกลางในสายการโอนเงิน ให้ส่งข้อมูลผู้โอนพร้อมคำสั่งโอนเงินตามที่ได้รับจากสถาบันการเงินซึ่งเป็นผู้โอน ไปยังสถาบันการเงินซึ่งเป็นผู้รับโอนให้ครบถ้วน

ในกรณีที่มีข้อจำกัดหรืออุปสรรคอันเกิดจากเทคโนโลยีในการส่งคำสั่งโอนเงิน ทำให้ไม่สามารถส่งข้อมูลได้ครบถ้วนตามที่ได้รับมาจากสถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่งโอนต้นทาง สถาบันการเงินตัวกลางต้องเก็บรักษาข้อมูลตามคำสั่งโอนเงินไว้เป็นเวลาห้าปี นับจากวันที่ได้รับคำสั่งโอนเงินนั้น

สถาบันการเงินตัวกลางต้องมีมาตรการในการตรวจสอบการรับคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ข้ามประเทศที่มีข้อมูลเกี่ยวกับผู้ส่งคำสั่งโอนและลูกค้าผู้รับเงินไม่ครบถ้วน

ในกรณีที่คำสั่งโอนเงินมีข้อมูลของลูกค้าผู้ส่งคำสั่งโอนเงินหรือผู้รับเงินไม่ครบถ้วน สถาบันการเงินตัวกลางต้องมีแนวทางปฏิบัติซึ่งออกตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยกำหนดกระบวนการในการปฏิเสธหรือระงับการส่งคำสั่งดังกล่าวและกำหนดมาตรการในการติดตามข้อมูลอย่างเหมาะสม

ข้อ ๓๗ สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนเงิน ต้องมีมาตรการในการตรวจสอบการรับคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ข้ามประเทศที่มีข้อมูลเกี่ยวกับผู้ส่งคำสั่งโอนและลูกค้าผู้รับเงินไม่ครบถ้วน โดยอาจรวมถึงมาตรการตรวจสอบในขณะที่รับคำสั่ง ในระหว่างดำเนินการตามคำสั่ง หรือหลังจากดำเนินการตามคำสั่งแล้ว

ข้อ ๓๘ สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนเงิน ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อระบุตัวตนของลูกค้าผู้รับเงินก่อนจ่ายเงินตามคำสั่งโอน ในกรณีที่ไม่เคยมีการตรวจสอบมาก่อน

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่มีการรับคำสั่งโอนเงินซึ่งมีข้อมูลของผู้ส่งคำสั่งโอนเงินหรือลูกค้าผู้รับเงินไม่ครบถ้วน สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนเงินต้องมีแนวทางปฏิบัติซึ่งออกตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยกำหนดกระบวนการในการปฏิเสธหรือระงับการส่งคำสั่งดังกล่าวและกำหนดมาตรการในการติดตามข้อมูลอย่างเหมาะสม

ข้อ ๔๐ ให้นำบทบัญญัติในข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ และข้อ ๓๙ มาใช้บังคับกับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) โดยอนุโลม

ให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ที่ให้บริการโอนมูลค่าเงินที่เป็นทั้งผู้ส่งคำสั่งและรับคำสั่งในการให้บริการรายเดียวกัน ตรวจสอบข้อมูลลูกค้าตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๓) และดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมของลูกค้าผู้ส่งคำสั่งโอนและลูกค้าผู้รับเงิน เพื่อทราบว่าธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยและต้องพิจารณารายงานต่อสำนักงานหรือไม่

(๒) ในการให้บริการโอนมูลค่าเงินข้ามประเทศ หากพบว่ามีธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย และอาจมีผลกระทบหรือความเสียหายเกิดขึ้นในประเทศ ให้รายงานการทำธุรกรรมดังกล่าวเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ข้อ ๔๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ที่ให้บริการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ไม่ต้องปฏิบัติตามส่วนนี้ หาก

(๑) การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นผลมาจากธุรกรรมการใช้บัตรเครดิต บัตรเดบิต หรือบัตรเงินอิเล็กทรอนิกส์ที่มีลักษณะให้วงเงินในการใช้จ่ายล่วงหน้าเพื่อการชำระค่าสินค้าหรือบริการ ทั้งนี้ ตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

(๒) การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นการโอนเงินระหว่างสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) หรือระหว่างสถาบันการเงินกับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ซึ่งเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙)

หมวด ๔

การตรวจสอบสถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศ การพึงพาบุคคลที่สามในการตรวจสอบ ลูกค้า

การกำหนดนโยบายสำหรับสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือ

ส่วนที่ ๑

การตรวจสอบสถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศ

ข้อ ๔๒ ให้สถาบันการเงิน ปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ไม่ทำธุรกรรม และยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจ กับสถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ที่จัดตั้งโดยได้รับอนุญาตแต่ไม่มีระบบการบริหารจัดการที่แท้จริงในประเทศที่ได้รับอนุญาต หรือมีระบบการบริหารจัดการที่แท้จริงแต่ไม่ได้ดำเนินการในประเทศที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งและไม่อยู่ในสถานะที่ได้รับการกำกับดูแล

(๒) ที่สร้างความสัมพันธ์อย่างสถาบันการเงินตัวแทนหรือให้บริการทางการเงินหรือเปิดบัญชีกับสถาบันการเงินตาม (๑)

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่สถาบันการเงินสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศ ไม่ว่าจะความสัมพันธ์ดังกล่าวจะสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ในการทำธุรกรรมที่เป็นการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือธุรกรรมที่เกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ อย่างสถาบันการเงินคู่ค้าหรือสถาบันการเงินที่ทำธุรกรรมแทนเพื่อลูกค้า สถาบันการเงินต้องดำเนินการระบุตัวตนและระบุข้อมูลของสถาบันการเงินตัวแทนตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๓) และตรวจสอบความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงินตัวแทนดังกล่าว รวมถึงพิจารณาจากความน่าเชื่อถือของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำกับดูแลด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของสถาบันการเงินตัวแทนนั้น

ข้อ ๔๔ ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินตัวแทน ประเภท การชำระเงินโดยผ่านบัญชีโดยตรง ซึ่งหมายถึง กรณีที่สถาบันการเงินอนุญาตให้ลูกค้าของสถาบันการเงิน ตัวแทนทำธุรกรรมผ่านบัญชีของสถาบันการเงินตัวแทนที่เปิดไว้กับสถาบันการเงินได้ โดยไม่ต้องผ่านการพิจารณาส่งคำสั่งจากสถาบันการเงินตัวแทน สถาบันการเงินต้องดำเนินการบริหารความเสี่ยงและ ตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของลูกค้าสถาบันการเงินตัวแทน และสถาบันการเงินต้องรับรอง ได้ว่า จะได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยงและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับลูกค้า รายนั้นจากสถาบันการเงินตัวแทนตามที่ร้องขอ

ข้อ ๔๕ ในกรณีที่สถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศ เป็นสถาบันการเงินที่ตั้งอยู่ใน พื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ให้สถาบัน การเงินขอข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางปฏิบัติด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและ การต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและต้องดำเนินการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของ สถาบันการเงินตัวแทนดังกล่าวด้วย

สถาบันการเงินควรพิจารณาปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ไม่ทำธุรกรรม และ ยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หากสถาบันการเงินตัวแทนไม่มีนโยบายหรือมาตรการด้านการป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่มีประสิทธิภาพ หรือ สถาบันการเงินตัวแทนหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของสถาบันการเงินตัวแทนนั้นเกี่ยวข้องกับ การฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่สถาบันการเงินมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินตัวแทน ในต่างประเทศที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือประเทศมีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงิน แก่การก่อการร้าย สถาบันการเงินต้องใช้ความระมัดระวังในการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจ และตรวจสอบ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการเงินตัวแทนนั้นอย่างสม่ำเสมอ และควรพิจารณายุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจทันที ที่ตรวจสอบพบว่า สถาบันการเงินตัวแทนดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุน ทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ส่วนที่ ๒

การพึงพาบุคคลที่สามในการตรวจสอบลูกค้า

ข้อ ๔๗ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพึงพาบุคคล ที่สามในการตรวจสอบเพื่อระบุตัวตนลูกค้าตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๒ หรือเพื่อ แนะนำธุรกิจ เมื่อรับรองได้ว่า

(๑) จะได้รับข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๒ จากบุคคลที่สาม

(๒) บุคคลที่สามต้องส่งสำเนาเอกสารหรือข้อมูลการระบุตัวตนและเอกสารข้อมูลอื่น ๆ ของลูกค้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๒ ได้ในทันที ที่ได้รับการร้องขอ

(๓) บุคคลที่สามได้รับการกำกับดูแลและตรวจสอบอย่างเหมาะสม และปฏิบัติตาม กระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าและมีการเก็บรักษาข้อมูลตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

(๔) บุคคลที่สามที่มีการปฏิบัติตามข้อบังคับของหลายประเทศ ได้มีการพิจารณาความน่าเชื่อถือของประเทศนั้น ๆ จากระดับความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายแล้ว

ในกรณีที่บุคคลที่สามเป็นสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ในกลุ่มหรือในเครือเดียวกันกับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ที่พึงพา และกลุ่มสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดังกล่าวได้ปฏิบัติตามกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า การเก็บรักษาข้อมูลหลักฐานและปฏิบัติตามข้อ ๔๙ ข้อ ๕๐ และข้อ ๕๑ และการปฏิบัติดังกล่าว ได้รับการกำกับดูแลและตรวจสอบจากหน่วยงานที่มีอำนาจ ให้ถือว่าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ได้ดำเนินการตาม (๓) และ (๔) โดยผ่านกลุ่มสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) แล้ว

มาตรการตามข้อนี้ ไม่นำมาใช้กับการจัดจ้างบุคคลภายนอกหรือการจัดตั้งความสัมพันธ์ในลักษณะตัวแทน

การพึงพาบุคคลที่สาม หมายความว่า การพึ่งพาในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่งและการเก็บรักษาข้อมูลตามกฎกระทรวงนี้ ซึ่งได้รับการกำกับดูแลและตรวจสอบจากหน่วยงานที่มีอำนาจและบุคคลที่สามได้ดำเนินการตามความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าอยู่ก่อนที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) จะพึ่งพาให้บุคคลที่สามดำเนินการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจในครั้งใหม่ระหว่างลูกค้ากับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ซึ่งบุคคลที่สามสามารถนำกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่ตนถือปฏิบัติอยู่มาใช้กับความสัมพันธ์ทางธุรกิจในครั้งใหม่ได้ ทั้งนี้ การพึ่งพาบุคคลที่สามจะแตกต่างจากการที่สถาบันการเงินจัดจ้างบุคคลภายนอกหรือความสัมพันธ์อย่างตัวแทน ซึ่งต้องดำเนินการตามการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงตามนโยบายและข้อบังคับของสถาบันการเงินและผู้รับจ้างหรือตัวแทนต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของสถาบันการเงิน

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องรับผิดชอบ ในกรณีที่บุคคลที่สามไม่ดำเนินการตามกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าหรือการเก็บรักษาข้อมูลและหลักฐานหรือดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าวได้ไม่ครบถ้วน

บุคคลที่สามต้องเป็นสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานที่มีอำนาจ

ส่วนที่ ๓

มาตรการควบคุมภายในและนโยบายสำหรับสำนักงาน สาขา หรือบริษัทในเครือ

ข้อ ๔๘ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) กำหนดแผนในการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายและระเบียบวิธีการสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามข้อ ๔ และกำหนดให้มีกลไกในการตรวจสอบภายในที่เป็นอิสระเพื่อตรวจสอบระบบการดำเนินงานและการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดขั้นตอนในการจ้างพนักงาน เพื่อปฏิบัติงานภายใต้นโยบายหรือมาตรการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและ

การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการจัดให้พนักงานได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดให้มีพนักงานระดับบริหาร เพื่อทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ข้อ ๔๙ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดให้สำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือที่ตนถือหุ้นใหญ่ที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ ปฏิบัติตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมกับประเภทของธุรกิจ

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจกำหนดมาตรการในการร่วมใช้ข้อมูลหรือส่งข้อมูลให้แก่สำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ เพื่อดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายตามวรรคหนึ่ง โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้า การทำธุรกรรม ความเคลื่อนไหวทางการเงินของลูกค้า หรือผลการประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยงของลูกค้า รวมถึงมีมาตรการในการรักษาความลับจากการส่งหรือรับข้อมูลดังกล่าวอย่างเข้มงวด

ข้อ ๕๐ ในกรณีที่มาตราการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศที่สำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ตั้งอยู่ มีความเข้มงวดแตกต่างจากมาตรการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศไทย ให้สำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือที่อยู่ในต่างประเทศถือปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมายที่เข้มงวดกว่า

ในกรณีที่สำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือ ไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมายของประเทศที่ตั้งอยู่ได้ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) พิจารณาเพื่อยุติการดำเนินกิจการของสำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือดังกล่าว

ข้อ ๕๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องพิจารณาให้พื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เป็นปัจจัยหนึ่งในการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จำกัดความสัมพันธ์ทางธุรกิจ การทำธุรกรรม การทำกิจกรรม การลงทุน การร่วมทุน กับ คู่ค้า ตัวแทน หรือการพึ่งพาบุคคลที่สาม ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๒) ไม่จัดตั้งสำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หากมีการจัดตั้งสำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือ ให้สำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือนั้นปฏิบัติตามนโยบายและมาตรการทางกฎหมายของสำนักงานใหญ่อย่างเคร่งครัด

(๓) แจ้งข่าวสารหรือข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงสูงของพื้นที่หรือประเทศที่ตั้งอยู่ให้สำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือทราบอย่างสม่ำเสมอ

หมวด ๕ การกำกับและตรวจสอบ

ข้อ ๕๒ กรณีที่มีความจำเป็นในการติดต่อสำนักงาน เพื่อสอบถาม ขอคำแนะนำ ชี้แจง หรือ ด้วยเหตุจากการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) จะต้องแต่งตั้งพนักงานเพื่อเป็นตัวแทนในการติดต่อหรือประสานงานกับสำนักงาน

ข้อ ๕๓ ให้สำนักงานเป็นผู้กำกับดูแล ตรวจสอบ และติดตาม ประเมินผลสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ในการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการกำกับดูแล และติดตามประเมินผล การปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ สำหรับบริษัทในเครือที่อยู่ในต่างประเทศซึ่งสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และสาขาที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ

ข้อ ๕๔ เพื่อให้การดำเนินการตามข้อ ๕๓ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานอาจ

(๑) ขอความร่วมมือในการกำกับดูแล และติดตามประเมินผลจากหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจ กำกับดูแลสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ทั้งนี้ ตามข้อตกลงระหว่าง สำนักงานกับหน่วยงานที่มีอำนาจกำกับดูแล

(๒) แต่งตั้งที่ปรึกษาซึ่งมีความรู้หรือความเชี่ยวชาญด้านการกำกับ ตรวจสอบ หรือติดตาม ประเมินผล

คุณสมบัติ ค่าตอบแทน ขอบเขตอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของที่ปรึกษา ด้านการกำกับ ตรวจสอบ หรือติดตามประเมินผลตาม (๒) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้อ ๕๕ เพื่อให้การปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้สถาบันการเงิน และผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือ ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ตามที่เลขาธิการกำหนดด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๕ ยังไม่มีความชัดเจนและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙^๘

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากหลักเกณฑ์การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำตามกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๖ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวยังไม่มีความเหมาะสม สมควรแก้ไขหลักเกณฑ์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

---

^๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓/ตอนที่ ๙๗ ก/หน้า ๑๔/๒๑ พุทธศักราช ๒๕๕๙